

JO, L'ARTISTA

REpte #20
SASHA R. GREGOR

Amb el suport de

Organitza

Has pensat mai en la possibilitat de ser artista? Però què cal fer per ser-ho? Nosaltres creiem que n'hi ha prou en eixamplar les possibilitats de la *imaginació*.

A través de la imaginació podem *pensar* altres maneres de veure allò que ens envolta, i *explicar* les nostres idees ja sigui a través de la paraula (poesia, narrativa...), del treball amb diversos materials (pintura, dibuix, ceràmica, teixit...), o fins i tot, a través del propi cos (dansa, performance, música...) .

JO, L'ARTISTA us proposa un seguit de reptes creatius a resoldre, de forma individual o en família, utilitzant llapis de colors i fang, però també macarrons, farina, lleties, la pròpia veu o el moviment del cos. Tot s'hi val!

Us anirem enviant consignes clares i senzilles. Us demanem resoldre-les fent ús de la imaginació amb allò que tingueu al vostre abast. Us convidem a veure com les van resoldre artistes contemporanis.

Us atreviu? Comencem!

©Marta Garriga

SASHA R. GREGOR

SASHA R. GREGOR (Barcelona 1970) és un fotògraf i artista visual especialitzat en la òptica i l'estudi de la **llum** com a font de coneixement. La seva formació en Òptica a la Universitat Politècnica de Catalunya es va complementar amb els estudis de Fotografia Tècnico Científica (CITM) i, posteriorment, la Llicenciatura en Filosofia (Univ. de Barcelona)

En els seus projectes artístics realitza una investigació estètica alhora que també conceptual al voltant de la naturalesa d'allò que els humans podem arribar a percebre i conèixer. Aquesta reflexió està emmarcada en l'àmbit del que en filosofia es coneix com a **Epistemologia** o Teoria del Coneixement.

REPTE #20

- *Busca una fotografia impresa* (pot ser un paisatge exterior o interior) en la que es doni al menys una d'aquestes circumstàncies:

- Que hi hagi fonts de calor: persones o animals, vehicles en marxa o estacionats, objectes naturals o artificials il·luminats pel sol o a l'ombra etc. És a dir, elements que desprenguin o reflecteixin energia tèrmica.
- Que una part de l'escena estigui al sol i una altra part estigui a l'ombra.

(Nota: Per fer la recerca d'aquesta fotografia pots buscar a llibres, revistes o fins i tot dins del teu propi arxiu fotogràfic)

- *Aconsegueix els materials* descrits a continuació.
 - Llapis de colors: negre, magenta, blau marí, blau cel, verd, groc, taronja, vermell, rosa i blanc.
 - Paper vegetal

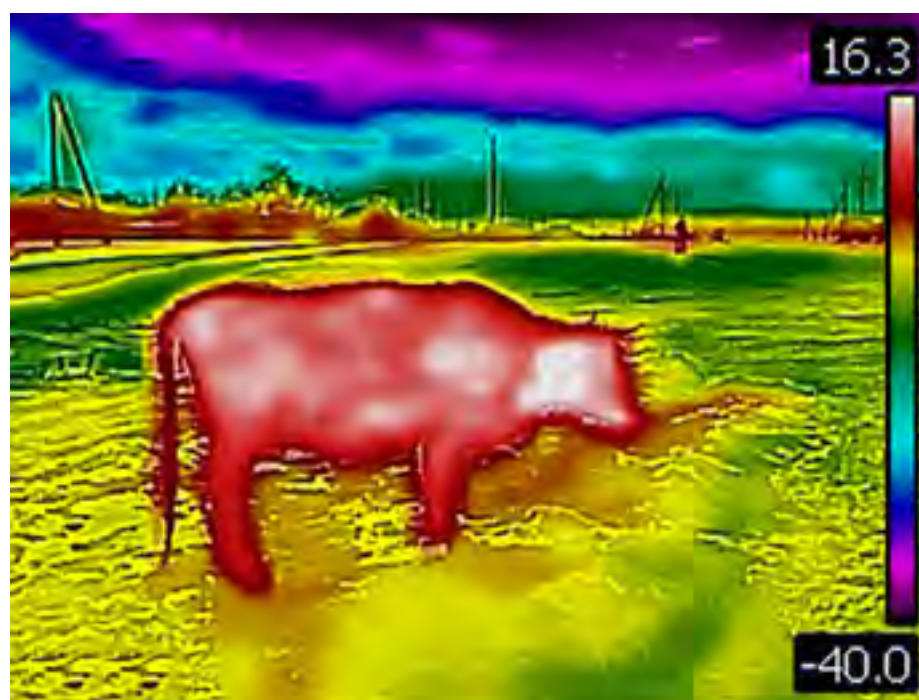
- Comencem! *Col·loca* el paper vegetal al damunt de la fotografia i ressegueix primerament amb un llapis de color negre el contorn dels elements principals de la fotografia.

- Ara ve la part més important del repte! *Imagina* quin objecte o part de l'escena té una temperatura més baixa. Un cop localitzat, pinta'l amb el llapis de color negre. Seguidament imagina quin tindria la temperatura més alta i pinta'l amb el llapis blanc. A partir d'aquí, entre l'objecte més fred (desprèn menys calor) i el més calent (desprèn més calor) ves pintant tota l'escala seguint el següent gradient: negre, magenta, blau marí, blau cel, verd, groc, taronja, vermell, rosa i blanc. Tingues en compte també que els objectes clars reflecteixen més la llum i per tant no s'escalfen tant com els objectes de colors més foscos.

Un cop tinguis tota la fotografia representada amb colors, hauràs convertit el gradient tèrmic d'aquella escena en una escala de colors: hauràs fet una **termografia** 'imaginària' o mental!

- *Coneix* la manera que va trobar l'artista per resoldre el repte

En la següent imatge veiem un exemple de termografia d'un paisatge de Sibèria amb una vaca en primer pla que està pasturant al camp. Com veieu la zona més freda seria a les capes altes del cel (zones negra, magentes i blaves). En canvi, la part que desprèn més calor, correspon als blancs. Com ara la pròpia vaca que, en tractar-se d'un animal de sang calenta, manté la seva temperatura corporal independentment de la temperatura ambient i la regula mitjançant el metabolisme.

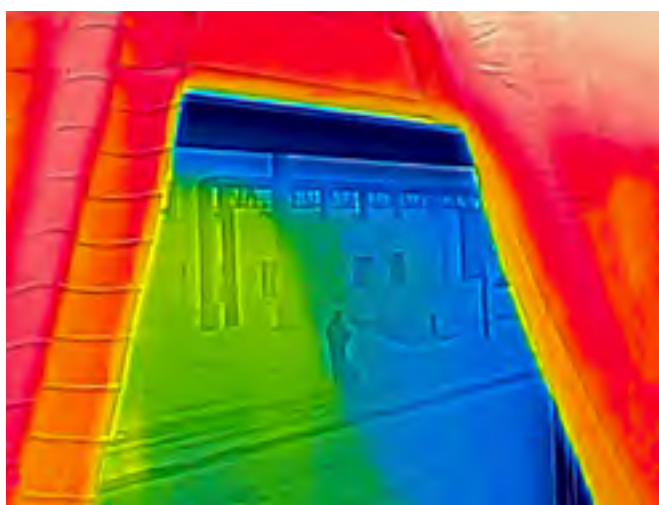

Khuzir, 2018 Thermosibirsk
©Sasha R Gregor

THERMOSIBIRSK

A la sèrie *Thermosibirsk* l'artista **Sasha R. Gregor** explora l'art de visibilitzar l'invisible utilitzant tecnologies científiques que s'endinsen en el món més enllà de la consciència sensorial humana. Les seves imatges no es limiten a mostrar-nos el que l'ull humà no pot veure. Cadascuna d'elles es converteix en un lloc de reflexió, un punt de partida meditatiu que ens porta a un viatge més enllà del regne dels sentits per a tornar a imaginar el món. Un canvi de paradigma que aporta una nova visió, una nova perspectiva.

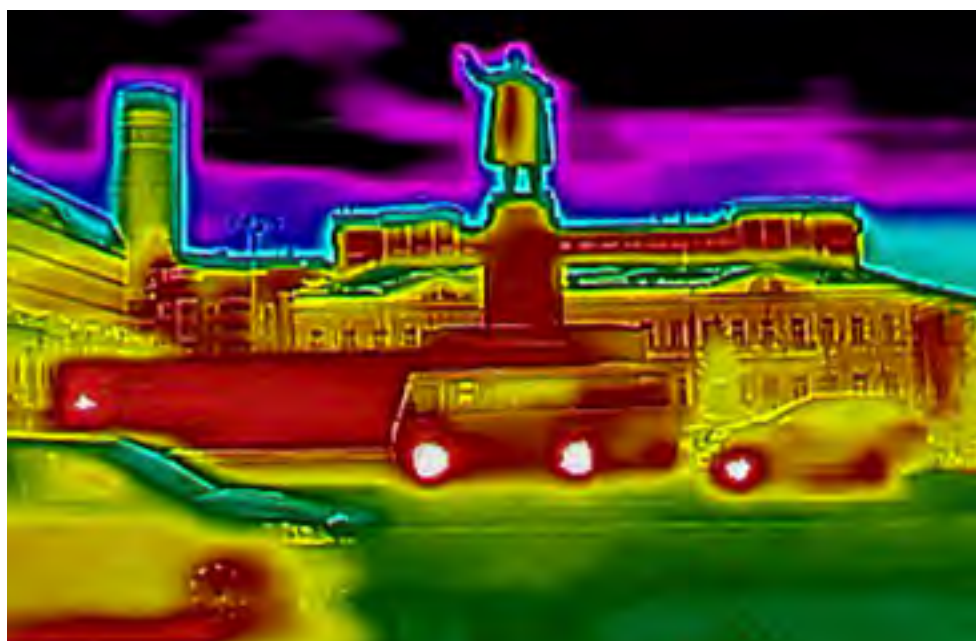
ThermoSibirsk es basa en un somni que **Gregor** tenia des de la infància: viatjar i realitzar la ruta del Transsiberià, la línia ferroviària més llarga del planeta. Conceptualment, el seu objectiu aquí era sortir del camp de l'energia lluminosa per a investigar la poètica de la calor que, malgrat tenir unes certes similituds amb la llum, no és visible.

Kazan, 2018 Thermosibirsk
©Sasha R. Gregor

La tècnica de la termografia, permet a **Gregor** connectar amb el discurs ecològic entorn de l'**escalfament global** a Sibèria, una de les regions més afectades per la crisi climàtica.

En **Sasha R Gregor** enregistrà els gradients de temperatura dels paisatges al llarg dels més de nou mil kilòmetres de la ruta del **ferrocarril transsiberià**. Amb aquest projecte artístic **Gregor** ens mostra la poètica del color, convertint les escenes blanques de l'hivern siberià en imatges acolorides fruit de la diferència tèrmica. D'aquesta manera, *ThermoSibirsk* suggereix la tensió entre la naturalesa i la tecnologia humana, tant a través de la metàfora del ferrocarril com en el context del canvi climàtic.

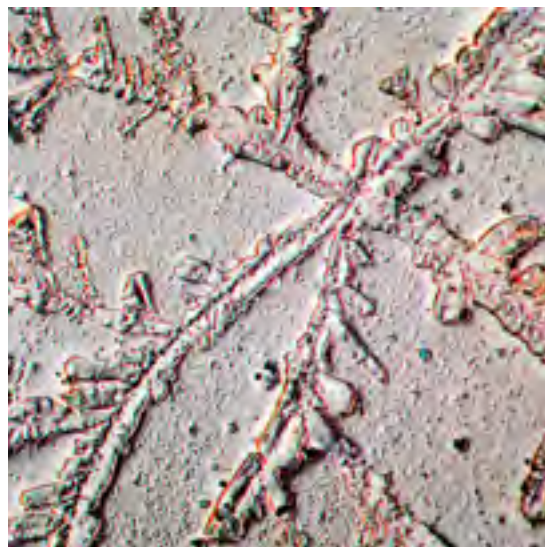
Novosibirsk, 2018 ThermoSibirsk
©Sasha R. Gregor

Sasha R. Gregor combina els seus projectes artístics amb la docència. Altres treballs molt representatius de la seva trajectòria són *Lacrimosa*, on fa un estudi de l'acte de plorar a partir de fotomicrografies de llàgrimes humanes. Així com *Beagle 2.0*, on rememora el famós viatge de Charles Darwin utilitzant imatges de paisatges extrems de Google Street View.

Tant la ciència com l'art són formes de coneixement. En realitat, totes dues disciplines tracten de resoldre la mateixa pregunta essencial de per què el món és com és i no de qualsevol altra forma. La imaginació i la creativitat són inherents a l'ésser humà, i ambdues es manifesten radicalment tant en la creació artística com en la producció científica. La visió del món d'Einstein no és menys creativa que la creació artística de Duchamp, la diferència està en el mètode o la perspectiva des de la qual l'un o l'altre el descriu. Potser la ciència està més dirigida al descobriment dels misteris de la naturalesa, mentre que l'art inventa realitats que busquen donar sentit al món i a un mateix. En la creació artística, més que una descripció funcional del món, el que es genera és emoció, reflexió, provocació...

Lacrimosa

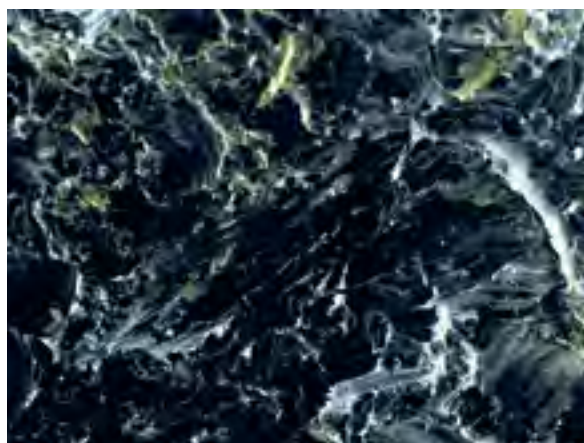
La bellesa de les emocions humanes

#TLL 1998 *Lacrimosa*
©Sasha R Gregor

Villa Colorines

La poètica bellesa d'allò més quotidià

Cendres a la llar de foc 2020 Villa Colorines
©Sasha R Gregor

Villa Colorines

La poètica bellesa d'allò més quotidià

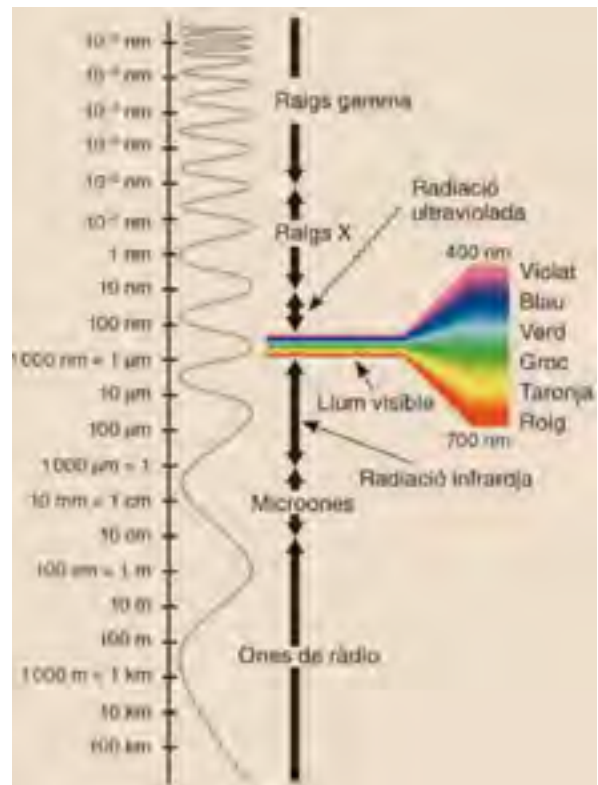

Títol del projecte: *Beagle 2.0*
Títol de la imatge: *Cap de Bona Esperança,*
República de Sudàfrica 2018
©Sasha R Gregor

GLOSSARI

Llum — El que anomenem **llum** no és més que la petita fracció de l'espectre de radiacions electromagnètic que el nostre sistema visual és capaç de detectar. Aquest interval de radiació es caracteritza per tenir una longitud d'ona compresa entre els 400 i els 700 nanòmetres de longitud d'ona. Per sobre dels 700 nm trobem les ones de l'Infraroig, no visibles però detectables com a forma d'energia tèrmica.

Termografia — La **termografia** permet captar la radiació infraroja de l'espectre electromagnètic utilitzant càmeres tèrmiques. Amb aquestes càmeres convertim l'energia que irradia un objecte, invisible a l'ull humà, en una imatge visible formada a partir de la temperatura superficial dels objectes captats per la cambra. Les càmeres termogràfiques detecten la radiació d'una part de la energia infraroja de l'espectre electromagnètic (aproximadament entre 9.000 i 14.000 nanòmetres) i produeixen imatges d'aquesta radiació. Atès que la radiació infraroja és emesa per tots els objectes en funció de la seva temperatura, segons la llei de la radiació del cos negre, la termografia permet "veure" l'entorn amb o sense il·luminació visible. La quantitat de radiació emesa per un objecte augmenta amb la temperatura, per la qual cosa la termografia permet veure les variacions de temperatura (d'aquí el seu nom).

*Espectre de radiacions
electromagnètiques*

Alguns animals són més sensibles a aquest espectre de radiacions, sobretot els insectes, però també alguns mamífers. Es diu, per exemple, que els ratpenats vampir poden veure els infrarojos. Allò que als humans ens manca en capacitats sensorials ho hem desenvolupat, amb el temps, en forma de tecnologies que poden aprofitar les propietats invisibles dels raigs gamma, els raigs X, l'ultraviolat, l'infraroig i les ones de ràdio. La termografia en seria un exemple.

Epistemologia — Del grec Episteme (coneixement), i també anomenada en certs contextos Teoria del coneixement, és la disciplina de la filosofia que s'ocupa del coneixement i de les seves limitacions. L'epistemologia intenta respondre a la pregunta essencial de què és i com adquirim el coneixement, alhora que també indaga al voltant de la qüestió de com sabem què sabem. Gran part del debat en aquest camp es centra en analitzar la naturalesa del coneixement i com es relaciona amb nocions similars, com ara la de veritat o creença.

Escalfament global — L'escalfament global és el procés d'augment gradual de la temperatura de la Terra com a resultat de l'activitat humana. Malgrat que hi ha hagut altres períodes de canvi climàtic durant la història de la Terra, no n'hi ha cap que hagi estat tan ràpid com l'episodi actual. La causa principal d'aquest fenomen són les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Projeccions de models climàtics indiquen que les temperatures de la superfície s'incrementaran d'1,1 a 6,6 °C durant el segle XXI.

Ferrocarril transsiberià — El Transsiberià és una xarxa ferroviària que uneix la Rússia europea amb l'Extrem Orient Rus. Des de 1916 uneix Moscou amb Vladivostok passant pel sud de la Sibèria. És el servei de tren continu més llarg del món, ja que recorre una distància de 9.288 km i travessa 8 fusos horaris. La seva construcció va començar el 1891 sota la supervisió dels ministres del govern rus designats personalment pel Tsar Alexandre III i pel seu fill Nicolau II. La connexió Moscou-Vladivostok es va completar el 1916 i s'ha continuat millorant i ampliant des de llavors.

Radiació Infraroja — La radiació infraroja és un tipus de radiació electromagnètica, de major longitud d'ona que la llum visible, però menor que la de les microones. Per això, té menor freqüència que la llum visible i major que les microones. El seu rang de longituds d'ona va des d'uns 0,7 fins als 1000 micròmetres. La radiació infraroja és emesa per qualsevol cos la temperatura del qual sigui major que 0° Kelvin, és a dir, -273,15° Celsius (zero absolut). Per tant, és invisible per a l'ull humà. La radiació infraroja va ser descoberta en 1800 per l'astrònom Sir William Herschel, qui va descobrir un tipus de radiació invisible en l'espectre de menor energia que la llum vermella, mitjançant el seu efecte en un termòmetre. Finalment es va comprovar que una mica més de la meitat de l'energia total del Sol arriba a la Terra en forma d'infrarojos. L'equilibri entre la radiació infraroja absorbida i emesa té un efecte crític en el clima de la Terra.

***Sci-Art** — Sci-Art és la unió de la ciència i l'art. No es tracta d'un concepte nou, ja que tant artistes com científics pretenen explorar el seu entorn i comprendre-ho a través dels seus respectius mitjans. Leonardo da Vinci és un gran exemple de 'SciArtist' que va utilitzar tècniques de tots dos camps per a comprendre el món que li envoltava. No obstant això, amb el pas del temps, el sistema educatiu va començar a separar aquests camps i moltes persones s'enfronten a la decisió de seguir només un d'aquests camins. També és un pensament comú que ser bo en ciència significa ser dolent en art i viceversa, o si no s'arriba a aquest extrem, és comú veure una desconexió entre les dues maneres de pensar (les anomenades 'dues cultures'). En realitat, els científics han de ser molt creatius i treballar amb la imaginació malgrat que els seus mètodes i finalitats puguin ser diferents dels propis dels creadors artístics. Com a part del seu treball, els científics estan constantment desenvolupant noves idees i maneres de resoldre problemes i respondre preguntes.

BIBLIOGRAFÍA

Ciència, art i revel.lació. Jorge Wagensberg

Sobre la creativitat. David Bohm

Thermosibirsk. Sasha R Gregor

www.sashargregor.com

www.sciartmagazine.com